

מתוך דברי יצחק רבין ביום איחוד ירושלים

”אני ירושלמי.

ירושלים שלי היא מוקד געגועיו, מחוז חלומותיו, של העם היהודי. היא החלום להגיעה. היא השם שמיilioנים מלמלו על שפתותיהם, גם על ערש מותם. היא המקום אליו נושאים עיניים ואליו נושאים תפילה.

ירושלים שלי היא גיריקן המים שחולק במסורת לנוצרים במלחמות העצמאות והיא גם פני התושבים הדוזניים בתורים לחלוקת מנת הלחם, והשמות האפלים בירושלמים שפוגזים התאורה קראו את צבעם השחור.

ירושלים שלי היא הדרך אל העיר. היא פניהם האפורים של החברים המתים שלי, הקור הצורב בה ירושלים שלי היא ההר הגדול. בית הקברות הצבאי בהר הרצל, קריית הדממה שאוצרת באדמה את האלפים אשר הלכו אל המלחמות הכבדות - ולא חזרו ממן.

ירושלים שלי היא הדמויות של הצנחנים בכותל ב- 67', והדגל שחרר להתנוסס על שריד המקדש.

ירושלים שלי היא הצבעים המשטנים של החומות והריחות של שווקים, ומראה פניהם של בני כל העדות, וכל הדתות, כוללם חופש דעה ולכלום חופש פולחן בעיר שהקדוצה עוטפת כל אבן שלה, כל מלאה, כל מבט.

חג שמח לך ירושלים”.

